

have kunnet faae et saa stort Beløb, som var dem nyttigt, forsikkret i vor Anstalt; ligesom det ogsaa er unægteligt, at ikke Saa, der ikke have villet have med to Anstalter at gjøre, af Hensyn dertil have truffet den Forsikkring, som de ellers kunde have ønsket at tegne i vor Anstalt, over i andre; Mange have saa maaffee fulgt med disse, fordi man har talt til dem om, at den og den fremmede Anstalt var bedre og gav bedre Betingelser end vor. Jeg tilstaaer derhos, at jeg ikke ret fatter den Tanke, som ligger i Vædringsforslaget under Nr. 5. Jeg kunde forstaae, at man sagde: „Ret, det er for stor en Risiko; den vilde vi ikke indlade os paa“. Men naar de ærede Medlemmer ville see rigtig paa Sagen, saa ville De, forekommer idetmindste mig, opdage, at Risicoen bliver accurat den samme, hvad enten Vædringsforslaget vedtages eller ikke. Under Forudsætning nemlig af at man kan parallelisere en Livsforsikkring paa 10,000 Rd. med en Livrente paa 1,000 Rd. — en Forudsætning, som jeg troer er tilstede baade ved den nu bestaaende Anstalt og ligeledes i Lovforslaget, som det foreligger — seer jeg ikke rettere, end at 30,000 Rd. i Livsforsikkring og 3,000 Rd. i Livrente, hvilke svare til hinanden, udgjøre accurat det Samme som 10,000 Rd. i Livsforsikkring og 2,000 Rd. i anden Forsikkring paa det samme Liv. Jeg troer endog at turde sige, at Erfaringen har vist, at 30,000 Rd. i Livsforsikkring een Gang for alle vil være mindre befoøstligt for Anstalten end 10,000 Rd. i Livsforsikkring og 2,000 Rd. aarlig i Livrente. Jeg seer altsaa ikke, at der ved det Vædringsforslag, som foreligger under Nr. 5, gjøres Noget til Formindstelse af Risiko, men derimod seer jeg vel, at der ved samme gjøres Noget til Begrænsning af Anstaltens Benyttelse. Jeg tilstaaer, at jeg kan ikke see, hvilken optænkkelig Grund der skulde være til, naar en Mand har tegnet 10,000 Rd. i Livsforsikkring og 2,000 Rd. i Livrente, og naar Risiko, forbliver den samme, saa at lægge ham nogen Hindring i veien for at faae den nævnte Livrente ombyttet med en Livsforsikkring paa 20,000 Rd. foruden den tidligere paa de 10,000 Rd. De afhænge jo begge

af den samme Mands Liv, og Risiko, formindstes derfor ikke i mindste Maade ved at fastholde Forslaget under Nr. 5. — Det næste Forslag, Forslaget under Nr. 6 til § 3, kan jeg heller ikke tiltræde ligesaa lidt som anbefale, ikke fordi det i og for sig har nogen væsentlig Betydning, men fordi jeg hverken kan erkjende Berettigelsen af de Grunde, der have dicteret det, eller overhovedet see, at de ærede Medlemmer gennem dette Forslag ville opnaae, hvad de egentlig ønske at naae. Det er mig ikke bekjendt, at man i vore Anstalter hidtil har havt nogen Erfaring om, at man har villet drille dem med Smaabeløb, og det forekommer mig heller ikke, at der er nogen Sandsynlighed for, at noget Saadant vil skee i Fremtiden. Men, skulde det kunne tænkes at skee, og er der virkelig nogen Fare for, at man kunde være barnagtig nok til at ville drille Anstalten med smaa Indbetalinger, saa maa jeg give den ærede Ordfører Ret i, at saa maatte man, for at forebygge det, talsfald gribe til at begrænse Beløbet af det, der overhovedet kunde indbetales ad Gangen. Man vil jo, forsaavidt der er Tale om en Livsforsikkring paa 25 Rd., naar man tegner den i en ganske ung Alder, kunne opnaae kun at betale Præmier af en Størrelse, der ikke andrager mere end 3—4 Stilling, og, tænker man sig en Livrente af 2 Rd., tegnet i en ung Alder mod maanedlige Præmier, saa vil man kunne komme til endnu mindre Beløb. Det er altsaa fuldkomment sikkert, at de ærede Medlemmer ikke ville naae, hvad de tilsigte, ved deres Vædringsforslag, hvormod det er ganske klart, at man, ved at vedtage det, vil kunne affkøre Folk, som maaffee ikke kunne præstere nogen høiere Betaling, Afgangen til at bringe de Smaabeløb, som de have, op i Livrenteanstalten til Erhvervelse af en Forsikkring, saadan som de nu ere tilfredse med den. Hvad de af Udvalget under Nr. 7, 9, 10 og 11 til §§ 4, 5, 6 og 7 stillede Vædringsforslag angaaer, da anseer jeg nogle af dem for at være Forbedringer, og der er i ethvert Tilfælde ikke nogen Grund for mig til at reise den mindste Modstand mod disse Forslag. — Hvad dernæst det af et æret Medlem (Seszen) under Nr. 12 stillede Forslag angaaer, da er jeg